

Frankrig, vi bleve henviste til. Jeg er ikke ganske vis paa, at selv om man fik Lov til at studere alle de Instruxer, han har givet, at Nogen derved vilde komme til et Resultat. — Men naar man dem alle at kjende? Det er muligt, at det ærede Medlem kjender een af disse Instruxer, mens der er da maaske ni bagved, som det egentlig kommer an paa, og som ligge forvarede hos de Sagkyndige i Preussen, medens det er hvert tiende de stikker frem, som formodentlig ovenijsbet ikke er rigtigt, det skal jeg dog forresten ikke dømme om; men skulde man virkelig i Preussen gaa en saa stik modsat Vej af den, vi kjende? — Jeg veed nok, at man i disse Retninger er gaaet meget videre end vi i Offentliggjørelsen; men skulde man der virkelig være gaaet saavidt, at de havde offentliggjort Alt, hvad der havde ledet og bevæget dem under Krigen, medens vi have skjult Alt og holdt Offentligheden borte fra, hvad der har ledet os? Det er næsten ikke rimeligt. Men jeg siger altsaa, at selv om vi fik fat i alle disse Instruxer, hvad vi paa ingen Maade ere sikke paa, og fik dem læste af Dine, der kunde forstaa og opfatte dem med militær Forstand, saa er man dog ingenlunde sikker paa, at det er Feltmarschal Moltke, der skal give Instruxerne næste Gang Krigen gaar mod os. Men selv om saa var, ere vi jo heller ikke sikke paa, at han vil gaa frem efter de samme Grundsatninger, som have ledet ham dengang, han gav disse Instruxer. Det forekommer mig saaledes, at den hele Argumentation, hvorved man gaar ud fra Instruxer, hvis Omfang og Indhold man ikke kjender, og om hvilke man ikke er sikker paa, at de ville være de samme næste Gang, er af en altsfor løs Sammensætning, til at man derpaa kan bygge Fordringer til Rigsdagen om dette eller hint. Nu sagde det ærede Medlem meget oprigtigt til den ærede Krigsminister — og her kommer jeg ind paa et Punkt, hvor jeg maa give det ærede Medlem Ret: „Jeg deler ganske den ærede Ministers Ønske om at dække Sylland og Fyen, men jeg opgiver det som umuligt“. Dertil maa jeg dog med Bestemthed sige, at man billigere ikke det Ønske, som man betragter som umuligt. Man kan have nok med de Ønsker, som man tror ere mulige, men man kan fornøstigtvis ikke fylde sig med Ønsker og Forhaabninger, som man for længe siden har anset for umulige. Jeg siger, som jeg sagde i mit første Foredrag, at dette er en venlig Aftale, men det er ingen Indrømmelse til den ærede Minister. Nej, jeg

tror ikke, at det er den Slags Indrømmelser, som den ærede Minister længe kan leve af. Hvad imidlertid selve Sagen om Syllands og Fyens Dækning angaar, maa jeg sige, at jeg tror, at det ærede Medlem desværre har Ret. Desværre tror jeg, at han har Ret. Jeg tror, at vore Stridskræfter ikke have det Omfang, at det er muligt med nogen virkelig Nytte at tænke paa en Spredning af dem til forskjellige Landsdele. Og naar man siger, at det kan være sørgeligt for den jydsk eller fyenske eller sjællandske Følelse, siger jeg for mit Bedømmende, at det er ikke derpaa, det kommer an, men det kommer an paa, hvad der kan forsvares ikke blot for den danske Følelse, men ogsaa for den danske Forstand. Jeg gaar nu altsaa med det ærede Medlem til Sjælland. Det ærede Medlem sagde, at vi kunne forsvare Sjælland og udvikle i den Anledning tre Momenter for os. Det første var, at vi skulde danne os et klart Billede af en Transportflaade. Men af en Transportflaade kunne vi godt danne os et klart Billede ved Hjælp af Fantasi, naar det ærede Medlem skildrer os det, men nu gav det ærede Medlem os Billede af en Transportflaade uden Ledfagelse af Pantserfibe (Stemmer: Nei!) . . . ja, jeg maa høre det ærede Medlems egen Indsigelse (Lømsen: Nei!) . . . Godt, saa gaar jeg videre i mit Argument, der skulde altsaa være Pantserfibe med. Jeg siger da med Hensyn til Transportflaaden: hvoraf veed det ærede Medlem, at hele Angrebshæren skal samle sig paa Transportflaaden og gaa til et af ham ønsket Sted? Ere vi sikke paa, at dette Sted vil blive Korsør? f. Ex., eller kunde det maaske ikke lige saa godt være, at Fjenden gif med den ene Del derhen og med en anden Del f. Ex. til Nysted paa Lolland for der at landsette en Hær? Det ærede Medlem siger nu, at han mente, at der var Pantserfibe med Transportflaaden — det maa imidlertid ikke være kommet godt frem i hans Foredrag; jeg lagde i det Mindste ikke Mærke dertil — og han sagde da: giv os, hvad vi begjære til Flaaden, saa kunne vi ødelægge denne Transportflaade, giv Krigsministeren et Pantserfibe paa 18 eller 20 Fods Dybtgaaende, det er det, han forlanger. Det er altsaa et Skib, der maa gaa Nord om Sjælland for at stationeres i Storebelt, hvor vi jo tænke os, at Slaget skal staa. Sæt nu, at Transportflaaden kommer, ledsaget af 4—5 Pantserfibe, som ere vore overlegne, hvorledes vil det ærede Medlems Billede saa passe med Hensyn til vor Flaades Materiel midt inde i denne Transportflaade? Jeg vil meget gjerne tro, at